

Α. Μελά

ΕΡΑ Η ΑΙ ΔΙ ΟΥ

Ο τυφλός της Ιεριχούς

Handwritten notes:
A. B. P. S.
ΚΑΘΑ ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Κοιτάς
Κοιτάς
Α. Σπυρ
Β. Σπυρ
Μάρκο
Μαργαρίτα

ΤΥΦΛΟΣ. "Βλεήσατε με καλοί μου φίλοι." "Βλεήσατε με σὰς παρακαλῶ. Αὐπηθήτε ἕνα φτωχό τυφλό. Κανέννας, κανέννας. Μό τί τρέχει λοιπόν;" Ἀπό τήν ἕρα ποῦ εἶμαι ἔδω δέν ἤκουσα τόν παραπικρό θόρυβο στό δρόμο. Κοιμήθηκα; Οὐγὼν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τήν πόλι;" Ἦρθε κα' ἕλας ἡ νύχτα ἢ μή πως ἔπαθε τίποτε κα' ἕλλη συμφροῦ; εἴρουνε τυφλός..." Ἔγινε τίποτε καί κουφός; ἢ τίς ἔσχι... (γαύγισμα) Ἀκούω καθυρᾶ ἀπό μακριά γαύγισμα ἑνός σκύλου. Μά τί τό ἐξαιρετικόν συμβαίνει λοιπόν σήμερον; Πέριεργον. Μά τί ἔγινον λοιπόν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἰεριχούς; "Βλεήσατε με σὰς παρακαλῶ. Αὐπηθήτε ἕναν φτωχό τυφλό." Ἀ, μά αὐτή τῆ ἑσπέρῃ δοκίω βῆματα. Κάποιος ἐρχεται. (βῆματα) Μεχαρίζω τό βῆμα μου τοῦ ἔγγονοῦ μου. "Ἐρχεται νά μ' εὐρη. Ζαχαρία Ζαχαρία"

ΖΑΧΑΡ. Παιδοῦ ..

ΕΥΧΑΡΙΣΤ. "Ποῦ ἔλας εἰσεῖ παιδί μου; φοβήθηκα πως θά μὲ ξεχνοῦσε ἔδω στή σκιά κατόφρονου.

ΖΑΧΑΡ. Μά παιδοῦ εἶναι μέρο ἀκόρη. Δέν ἔρχονται ποτέ νά σέ πέρα ναιτίτερα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤ. Μοῦ φάνηκε πως ἔργησε.

ΖΑΧΑΡ. "Οὐχι παιδοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤ. Γιό πές μου μικρά μου. Συνέβη κορριά δυστυχία στήν Ἰεριχά; Κοῦ εἶν οἱ ἄνθρωποι ἄτης; πορίζω πως δέν ἔβρινε κανέννας πιά ἔδω.

ΖΑΧΑΡ. Συνάντησα πολλούς στό δρόμο. Ἦταν μαζεμένοι καί μιλοῦσαν. ~~.....~~ Καθυστερήσα λιγάκι ἐκδοῦγο τά τους. Δέν ξέρα ἂν θά μὲ κοροιδέψησ Παιδοῦ... μά.. αὐτά ποῦ" εἶεγαν μὲ συγκίνησεν καί μ' ἀναστήσασαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤ. -ί ἔλεγαν;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Κάτι πρόγρητα... περίεργα... Πολύ περίεργα. Μιλούσαν για κάποια που είναι πολύ δυνατός και που περνάει τώρα από δω.

ΥΨΑΧΟΣ. Κανένας σ' αναγγέλλει; Ή μήπως κανένας Ρωμαίος " ακτος;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. " ε, πραγματικά ερωτά απ' αυτό.

ΥΨΑΧΟΣ. Δεν πιστεύω να είναι ο ίδιος ο και αρκω

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Είναι ένα πρόσωπο ακόμα πιο μεγάλο, καθώς λένε.

ΥΨΑΧΟΣ. Ελά νην πίστη μου δεν ξέρω κανένα πρόσωπο πιο μεγάλο απ' τον και σαρα.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Αυτό που τον είδαν και τον ακουσαν λένε πως είναι ενάτερος απ' αυτόν.

ΥΨΑΧΟΣ. Παραλογίζεσαι μικρό μου! Ο καισαρ είναι ο κύριος του κόσμου.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Δεν είναι παρά ο κύριος του κόσμου. Τώρα δά ύμας οι άνθρωποι έλεγαν πως ο άλλος είναι ο κύριος του καισαρος!

ΥΨΑΧΟΣ. Ποιος άλλος, κείνος;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Αν λνοράζουν 'Ιησοῦ.

ΥΨΑΧΟΣ. 'Ιησοῦς;... " Α ναί! 'Ιησοῦς ο Ναζαρετός. Ελά πές μου Ζαχαρία, τον είδαν; Είναι από δω στη μέρη μας; " Αρχεται; " Ελα μίλησε λοιπόν;

ΖΑΧΑΡ. Δεν ξέρω πολλά πρόγρητα έγύ. Ελά έτσι έλεγαν πως τον είδαν έδω στη χίψη με τους φίλους αποστόλους του.

ΥΨΑΧΟΣ. " Α Ζαχαρία, είσαι ν χαρούς έσύ που έχεις τὰ ματάκια σου. 'Ιησοῦς, 'Αγιος 'Ιησοῦς Ναζαρινέ. Ηέ σκέττεσαι να θή μπορούσε να περάση από δω κοντά μου, δίπλα μου και νάρει άνίκανος να τον δω. Τά φιαχά μου φλογισμένα μάτια δεν μπορούν πιά να ξεχαρίσουν τό φως της ημέρας από τὰ σκοτάδια της νύχτας. Τά φιαχά μου κίττα, (έξουθενωμένος) 'Ιησοῦ 'Ιησοῦ Ναζαρνέ..

ΖΑΧΑΡ. Ελά τον "εβλεπες πρεσβ με τὰ μάτια της καρδιάς σου. Κι "έκειτα οι άνθρωποι λένε ότι κάποια θαύματα και θεραπεύει τους ένθρῶπους. Καναδίνει τήν υγεία στους δακίσιτους και έχει κι "ελας καθώς λένε θεραπεύσει έναν παραλυτικό....

ΤΥΦΛΟΣ. Λυγρό μπορεί να γ'κανε, αλλά δεν πιστεύω να είναι όρεκτό ικενός να ξαναδώση τό φ'ος σ'έναν τυφλό!

ΖΑΧΑΡ. Γιστί ήρπιβόλλεις 'τσι Παποδ; "Ακουσα άνθρωπου να λένε πως είναι ικενός να ήναστήση και νεκρό όκόςρε.

ΤΥΦΛΟΣ. Νά ήναστήση νεκρό; και με ποιό δύναμι;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Γιστί είναι υιός του Θεού. Δύ είναι περίεργο ποποδ; "Από τή στιγμή που ήκουα να λένε τ'όνομά του, τόν σκέταμαι διαρκώς.

ΤΥΦΛΟΣ. Δεν τόν είδα ποτέ μου, βρά όπό τέ λόγια τ'έν ανθρώπων που ήκουσα τόν ήγαπω κι 'όλος Παποδ, τ'έν ήγαπω. "Αν ή έρεε! "Αγύ πιστεύω πως είναι όυτός του Θεού και είμαι ικενός να τόν όκολουθήσω ως τήν ήιρη του κόσμου.

ΤΥΦΛΟΣ. και πως είναι;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Οί άνθρωποι έλεγαν πως φοράει μιό μακρού ήσπρη χλαμίδα. "Η γενείάδα του είναι ξανθή σαν τά στόχια τήν έποχή του περιποδ. Τό μάτια του έχουν τή δύναμη να διαβέουν τό βήθος της ψυχής και τό άχρά χέριο του τά όκλάνει προς τό πλήθος μ'ένα κίνημα φιλικό, πατριό, αδελφικό γιατί είναι ό φίλος, γιατί είναι ό Πατέρας, γιατί είναι ό αδελφός όλων μας. και πρό πάνταν έχει μιό τρυφερή φανή, μιό φωνή ζεστή, μιό φανή γλυκειά και ήπιβραητική που μοιάζει σαν μουσική.

ΤΥΦΛΟΣ. Ναι, ναι... και νομίζεις πως μπορεί να περάση ήπό δύ;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. "Ετσι έλεγαν Παποδ.

ΤΥΦΛΟΣ. "Α, λοιπόν όχι δε θαρ'ω, δεν μπορεί να ρθη.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. και για τί όχι;

ΤΥΦΛΟΣ. Για τί είμαι βέβαιος. Γιατί δεν θόχω αυτή τήν τύχη... γιατί... είμαι πολύ δυστυχής και δεν οά σκεφθ'ω έρένα...

ΖΑΧΑΡ. "Ο "Ιησους ό Ναζαραίος, ήγαπή λένε τους δυστυχεις.

ΤΥΦΛΟΣ. είμαι ^{κατα}κόρως ένος πολύ βράμικος, και φοβισμένος.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Σιούς ἔγνωτα λαμβάνοντες χαρίζει τό φῶς του.

ΤΥΦΛΟΣ. Δὲ ξέρει κόν ὕι ~~δὲ~~ ὑπάρχω ὁ Ἰησοῦς.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Ἔχει τὰ μάτια του ἐκόνω σου γιατί τόν σκέπτεσαι.

ΤΥΦΛΟΣ. Μικρέ μου, ἂν ἐρὼνταν ὁ Ἰησοῦς θά μπορούσες νά μέ βάλῃς ἔτσι σέ τρόπο πού νά μέ δῆ;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Ἄν ἐρχόταν δέ θάγες ἀνάγκη οὔτε νά κουνηθῆς, ἀφοῦ βρισκόμαστε ἔδω στό δρόμο του.

ΤΥΦΛΟΣ. Δέ θάρθη, δέ θάρθη..

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Ἔργεται παντοῦ, ὅταν τόν περιμένουν ἐπὶ τό βήθος τῆς καρδιῆς τους.

(β ἦ μ α τ α)

ΤΥΦΛΟΣ. Ἄκουω βήματα, ποιοί εἶναι;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. εἶναι δύο σιρατιπτες. Ἄς πάγουμε, θέταν κιά φρόνιμο.

Α' ΣΙΡΑ. (ξεφυσάν.σας) Οὐφ, δέν μέ κρατῆνε κιά τό πόδι μου. Ἄς καθῆσω ἔδω στ περσοῦλι. Θάταν βέβαια καλλίτερα νόγαμε κιά πεκυθρόνα, ἀλλά δέν κερδίζει καλό ψίνα κιά ἔδω. Ἄν κῆθεσαι κερμα; ἔχει θέση κιά γιά σένα

Β' ΣΙΡΑ. Γιατί ὕι. ^ψ ἰσχύει ἀλήθεια εἶναι ἐπὶ τό πρῶ εἴραστε σπηρεσίε κιά δέν καθῆσαμε οὔτε κιά στιγμή.

Α' ΣΙΡΑ. ξέρεις; Ἄργίζει κιά μέ παροσκίσει αὐτός ὁ Ἰησοῦς ^ψ.

Β' ΣΙΡΑ. κιά, ξέρεις τί ἔλεγε τό πρῶ ὁ κεντρα κεντιρίενος; Ἦως ἂν σπηρεχόν δύο σόν αὐτόν θά προτιμοῦσε ν' ἄλλαζε δουλειά. (γέλοιε)

Α' ΣΙΡΑ. κιά ἔν τῆ ρετα ὁ ρας στέλνουν τῆ κιά διαταγή κέν ω στήν ἄλλη. Πολύ κιά ἔχει στενοχωρήσει τέρα τελευταία. Ἄν κάναμε ἄλλο παρό νά τρέχαμε ξαπίσω του.

Β' ΣΙΡΑ. τί καλά πού θά κερνώγαμε ἂν εἴρασε, πουθενά ἄλλο.

ΤΥΦΛΟΣ. (σιγῶ) Δέ μεῦ λέε Ζαχαρία; Γιατί τόν Ἰησοῦ μιλᾷν ἔτσι;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Σάπαινε κιαπῶ. Σάπαινε.

Α' ΣΙΡΑ. Δέν ξέρω τί μάγια τού ἔχει κόνει τῶν Ἰουδαίων αὐτός ὁ Ἰησοῦς.

τούς βλέπω ναυαγο νά κρέμονται ἐπ' τῆ χαλκίδε του ~~ναυαγο~~ ναυαγοῦ τοὺς δρόμους
βρίσκεις ἄνθρωπους καὶ ρατῆνε καὶ εἶναι καὶ πότε μποροῦν νά τὸν δεῖν.

* Αρχίζει νά γίνεται ἐντοχλητικό πιά αὐτό.

ΣΑΡΑ. Λί' ἔλα φάσερται. -ί νά σου πῶ. * Ἐν μίλεγε ἐγὼ σὸν ἀδελφόν θά ποῦ χραιοῦ-
τον ὕστερο ἐνθ' ἑστέλι κροσί γιὰ νά προσίσω τόν ἀδρυγγό μου (γέλοι)

ΣΑΡΑ. Γιὰ πῶς μου Ζαχαρία, αὐτόν κροσί δέβουν;

ΖΑΧΑΡΙΑ. Ἐπὶ παποῦ, σέ κροσί δέβουν. θά σέ ρίξουν στή φυλακή ἂν σ' ἀκούσουν, θά
κοῦν πῶς τοὺς ἐπρόσβαλες.

ΣΑΡΑ. Τί ἐσκέψου καὶ λίγο τοὺς συντρόφους μεσ' αὐτῆ τῆ στιγμῆ. θά τοὺς ἔχει
ἀποκλείσει τὸ πλῆθος. εὐτυχῶς καὶ ἔρτες ἐδῶ εἴραστα ψυχροὶ ἰατὸς ἀπ'
αὐτοὺς ἐκεῖ πέρα.

ΣΑΡΑ. * Ἄκουοι σ' ἐστιῦτες!

ΣΑΡΑ. Παποῦ σέ κροσί δέβουν πῶς ἔν' ἀκούε. Πρέκει.

ΣΑΡΑ. Ἄν μπορῶ παιδί μου, δέν μπορῶ.

ΣΑΡΑ. * Ἐ, κροσί δέν κροσί νά σέ τολίση μὲ τίς φασορίες του ὁ ἀιτῆρας καὶ
της της καζαρέτ, ἔ;

ΣΑΡΑ. * ἐγὼ δέν εἶμαι γυναικα, οὔτε καγίνα παιδί. * ἐγὼ εἶμαι ἄντρας. * Ἐν νορί-
σης πῶς ἐγὼ θά γονατίσω μπροστὸ του, ^{ἐν γυναι} ~~ἐν γυναι~~ θά ἔκροσι ἔνας τοῦ πιαντέ-
ει θτι θ' ἄλλοση τόν κρόσο. καὶ μετοῦ μεσ' ο ^{αὐτοῦ} ~~αὐτοῦ~~ της * Ἰουδαίας
δέν τόν σπικάνει δίδλου. τόν κροσί φείνει σιό ρουλό.
(ἐκρογεται ἀπὸ μακροῦ ὄρνος)

ΣΑΡΑ. Β τοὺς ἀκούε; κροσί δέβουν ἰατρογούδια τους.

ΣΑΡΑ. Α κ' αὐτό ὄραθ θάραστε ἀναγκασμένοι καὶ μετς νά κρόσο τὸ χαρογούλια

ΣΑΡΑ. * Ἐ, λοιπόν ἐγὼ εἶμαι ἀποφασισμένος νά φανθ σκληρὸς μετῶ τους.

ΣΑΡΑ. τὸ καθῆνον, κροσί πῶν πῶ τὸ καθῆνον.

ΣΑΡΑ. καὶ βέβαια ἔχειε δίδλου (δυνατότερα ὁ ὄρνος)

ΣΑΡΑ. Πλησιόροον. εἶσαι βέβαιος μικρὸ μου, πῶς θά κροσί ἀπὸ δῖ;

ΣΑΡΑ. Ἄν νά παποῦ, ὄραθ δέν κροσί ἄλλος δρόμος.

ΛΙΘΑΙΟΣ. ^{νάγον} Εμπόρεμα ~~ε~~ φάση στο γύρισμα του δρόμου, κοντά στη βρύση.

ΣΑΧΑΡΙΑΣ. Ναι, τόσο οικογεντικά καθού.

ΛΙΘΑΙΟΣ. Για όνομα μου Σαχαρία πές μου και τί μου βλέπεις είπες;

ΣΑΧΑΡΙΑΣ. Ναι, βλέπω ένα κέσο να κρατά κλωνάρια από φοίνικες, άλλοι γ να έλ-
ζουν στο κέσορά του. **Κ**ί βλέπω άλλο να πάει υπό τέ σκυρμένο κεφάλια
του πλήθους, ένα χέρι, ~~ένα χέρι~~ ένα χέρι δόλοεμο π ό ραι άει σέν
φαταινό περιστέρι.

Α' ΣΙΡΑ. "Ε σεις φύγετε από δω.

ΛΙΘΑΙΟΣ. Εγώ δέν κάνω σε κανένα κακό, καλέ μου σφρατιύτη.

Β' ΣΙΡΑ. Πάγε, βούλωστω. Κατάλαρες;

ΣΑΧΑΡΙΑΣ. Είναι ποικόν, γιατί άλλοι θα σε διάζουν από δω πριν να περάση ο
Ίησοφς.

ΛΙΘΑΙΟΣ. Ελασπασα, για καί. Καλά παύ **π**αύμ' Ιησοφ, Ίησοφ.

Α' ΣΙΡΑ. "Εγώ γίω ^{κάνω} πέντε φοίνικες είπα.

Β' "Εί πάθανε καί τραγουδούν "ετσι. εβτοί;

ΛΙΘΑΙΟΣ. Ίησοφ, Ίησοφ. Αλήθεια λουπόν τραχονταί από δω θραυρία.

ΣΑΧΑΡΙΑΣ. Ναι ποικόν.

ΛΙΘΑΙΟΣ. Αύ ταδε μικρά μου, χωρία να σε καταλάβουν οι φύλακες, τραχεται πάλι
τικά από δω;

ΣΑΧΑΡΙΑΣ. "Αραχεται ναί. Βλέπω τριγύρω τους τους άσαστόλους.

Α' ΣΙΡΑ. Πρόσεξε να τους έφτασαν. τό νοφ σου έφρα κάρκα. τό νοφ σου.

Β' "Εννοια σου είλε μου, έχω τό μάτι ροι τέσσερα. καί όν δέν του άρέ-
σει μπορεί να ζαναγορίση πίσω στη Ιηθολαέρ του. "Εγώ δέν είμαι άπ'
αυτούς που ζέπει. **Κ**ά τους." Εφτασαν.

ΠΕΤΡΟΣ.- (Θόρυβος) Ἄδερφέ δέ λές στόν κύριο νά σταθοῦμε γιά λίγο, κουραστήκαμε καί ὅλο αὐτό τό κλῆθος πού μαῶ ἀκολουθεῖ, πρέπει καί αὐτό νά κουραστῆ.

ΠΑΥΛΟΣ.- Ὅχι Πέτρο, πρέπει νά προχωρήσουμε. Ἐξ ἄλλου ἡ παρουσία αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν μᾶς δείχνει πὸς πρέπει νά ἐξακολουθήσουμε τό δρόμο μας.

Α.- (Βάρβαρα) Ἄμπερός, προχωρεῖτε, προχωρεῖτε.

ΠΕΤΡΟΣ.- Δέ μπορῶ νά τρῦς ἀκούω νά μιλοῦν ἔτσι στόν κύριο.

ΠΑΥΛΟΣ.- Ἐῶνα Πέτρο, κάνει τό καθῆκόν του.

Α.- Ἄν κᾶνω τό καθῆκόν μου ἢ ὄχι αὐτό ἐνδιαφέρει ἐμένα. Κι ἔπειτα δέ φρίσκομαι ἐδῶ γιά ν' ἀκούω τίς φλυαρίες σας καί νά συζητῶ μαζύ σας. Εἶμαι ἐδῶ γιά νά μὴ οἶσ ἀφήνω νά στέκεστε. Ἐμπρός προχωρεῖτε γρήγορα.

Τ. Α.- Ἰησοῦ, Ἰησοῦ.

Β.- Ἄλλα πᾶψε τίς φωνές σου εἰς.

ΤΥΦΛ.- Βλέπεις παιδάκι μου, δέν μέ προσέχει ἐμένα.

ΣΑΧ.- Πρέπει νά πιστέψης γιά νά σωθῆς. Ἐχε θάρρος κακκοῦ. Φώναξέ του, δέ εἶναι δυνατόν νά περᾶσῃ χωρὶς νά σοῦ πῆ μιά λέξι καρπηγοριᾶς.

ΤΥΦΛ.- Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυΐδ, λυπήσου με.

Α. ΦΩΝΗ.- ~~Εἶναι ὁ γέροντ' αὐτός πού φωνάζει ὁ κακομοῖρης. Κᾶνε 30 χρόνια τώρα πού εἶναι τυφλός.~~

Β. ΦΩΝΗ.- ~~Καί θέλει τώρα νά γιαιτρεφτῆ.~~

Α. ΦΩΝΗ.- ~~Ἄχ, ἔλα στή θέσι του.~~

ΤΥΦΛ.- ~~Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυΐδ, λυπήσου με.~~

Α.- ~~Κά θά πάψης ἐσύ τέλος πάντων.~~

ΤΥΦΛ.- Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυΐδ, λυπήσου με.

ΣΑΧ.- Κύριε, ξαναδῶσε τό φῶς στό φτωχό μου κακκοῦ.

ΤΥΦΛ.- Μικρέ μου, πές μου εἶναι ἀκόμη ἐδῶ; Δέν τολμῶ πειά, δέν τολμῶ νά το ζητήσω. Τί μπορεῖ νά τόν ἐνδιαφέρει ἕνας φτωχός γέροντ' οἶν καί μένα;

ΠΕΤΡΟΣ.- Ζητήσατε καί θά εὑρητε.

ΤΥΦΛΟΣ.- Κύριε, κύριε, κάνε νά ἰδῶ. Κύριε, ξαναδῶσέ μου τό φῶς.

ΙΗΣΟΥΣ.- Ἰδοῦ:

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.- Βλέπω, βλέπω, βλέπω τό φῶς τὰ δέντρα. Βλέπω τό πρόσωπό του, τὰ μέ-
τια του τὰ γλυκά. Βλέπω, βλέπω σαχαρία, μικρέ μου. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς
λυπήθηκε.

ΠΑΥΛΟΣ.- Ἡ πίστις σου σ' ἔσωσε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.- Δόξα σοι, Κύριε. Εὐλογημένο νά εἶναι τό ἅγιο ὄνομά σου .

ΠΑΥΛΟΣ.- Εἰρήνη ἡμῖν. Πηγαίνομαι. (Τραγοῦδι)

Α. ΠΕΡΩΤ.- Ἐ: ἔσ' γέρω γιά κέσ μου τώρα πού εἴμαστε μόνοι μας, εἶναι ἀλή-
θεια ὅτι βλέπεις, ἂν εἶναι ἀλήθεια κέταξε τό ραβδί σου καί προχ-
ρησε. Περπάτησε νά σέ ἰδῶ. Ὡς:..

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.- Γιατί μέ κυτῶς ἔτσι; Πιστεύεις τώρα;

ΤΟΥΛΑ.- Ὡστε βλέπεις εἶναι ἀλήθεια

ΤΟΥΛΑ.- Βλέπω Τούλιε . Καί βλέπω τό ἴδιο μέσα στήν ψυχή σου ὅπως καί στό
πρόσωπό σου. Τώρα πιστεύεις καί ἔσ' στόν Ἰησοῦ. Τώρα ἀνίκεις καί
ἔσ' σ' αὐτόν ἀλλά θέν τολμῆς ἀκόμα νά τό ὁμολογήσῃς. Ἐμπρός Τούλι
μή διατάξῃς, ὁμολογήσῃς το καί πῆγινε μαζί του.

ΤΟΥΛΑΙΟΣ.- Ἐσ' Μάρκο τί λέῃς;

ΜΑΡΚΟΣ.- Ἐγώ πιστεύω καί ὅλας στή δύναμι αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.- Καί οἱ δύο σας φίλοι μου εὐρήκατε σήμερα τό θεό.

ΣΑΧ.- Καί θ' ἀκολουθήσετε τόν Ἰησοῦ ὅπως θά τόν ἀκολουθήσωμε καί ἡμεῖς
Πᾶμε κατ' ἄνω ὁρατοῦ παπποῦ. Πᾶμε μαζί του.
ἡμῶν τῶν

(Γάλλουν τό Γυλόρια)

Η ΞΗΜΑΤΑΡΧΙΣ